

Alaptalan jövedelem

2016 május 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az embert a munka teszi emberré mondta Marx elvtárs, és kivételesen igaza volt.
Különös, hogy a szociálizmus (ahogy Rákosi elvtárs ejtette) kevés számú pozitív tapasztalata közül egy se szivárgott le azok agynak nevezett szervébe, akik ideológiailag leszármaztak a nagy társadalommérnökösködési projektb?l. Ezért lehet az, hogy id?r?l id?re felbukkan egy rakat elmebeteg, aki úgy kívánja megvalósítani a társadalmi egyenl?séget, hogy mindenkinek adna egy kisebb rakás pénzt minden egyéb körülmény vizsgálata nélkül.
A régi szép id?kben, amikor elkezdték a szociálpolitika nev? vircsaftot a rohadt fasiszták arra alapoztak, hogy azokat fogják segélyezni akik azt megérdemlik és akiknek szükségük van rá. Akik önhibájukon kívül kerültek rossz helyzetbe.

Kétségtelen, hogy nem egyszer? eldönteni ezt, de vannak rá utaló jelek, amik egy olyan társadalomban, ahol az emberek ismerik egymást és nem kétszáz kilométerrel arrébb döntenek a dologról, **a helyiek az általuk ismert helyi gazembert kicsukják az ellátásból.** Ezt a szép hagyományt egyébként, a közveszélyes munkakerülés törvényi tényálladékának feltalálásával, a kommunisták is folytatták, azt gondolván, akinek van munkahelye és oda be is jár, annak van a legkevesebb esélye nem elzülleni, illetve megjavulni. Nem volt valami hatékony módszer, de az elmúlt 25 év ámokfutása még ezt is képes a hatékonyság mázával összekenni.

Mint közismert, libbant barátaink két rögeszméje, az alapvet? emberi jogok és az igazságosság a rendszerváltás után abba az érdekes irányba terelte a szociálpolitikát, hogy **legjobban azok profitálnak bel?le, akik bármilyen erkölcsi mérce szerint érdemtelenek rá.** Az, hogy ?k is emberek és semmijük sincs látszólag, minden elmebeteg jogvéd?, segítésbe beleh?dült idióta liblingjévé tette azt a réteget, akinek egyszer?en eszébe sem jutott soha a kocsmánál messzebb menni, ha kellett valami sikerélmény. ?ket nevezik újabban szegényeknek. Azokat a szegényeket, akik mellesleg dolgozni is járnak rendesen, azokat meg valami ismeretlen okból középosztálynak nevezik. A négymillió szegényr?l szóló siratóének ne tévesszen meg senkit, a felüknek azonnal emelné az adóterhelését a szoci kormány, mert ugyebár kell a pénz a szegényekre.

A szegénység egyik formájának mibenlétét egy példával világítanám meg. Egyszer, önkéntes szociális munkásként egy önkényes lakásfoglalók által elfoglalt külterületi lakótelepen dolgoztam. A diplomás feleségemnek és (diplomás) nekem (két fizetésb?l) kevesebb szabadon elkölthet? pénzünk volt, mint az átlagos önkényes lakásfoglaló családnak. Sokkal kevesebb. Mi fizettük ugyanis a vizet, az áramot, a gázt, a biztosítást, a lakástörlesztést és a normális élet összes egyéb költségét. **A rászorulóim mindezeket igénybe vették (nyilván megtalálás útján) a közösség (és a közm?szolgáltatók) költségére, továbbá megkapták az összes segélyt természetesen, meg adományt, meg mindenféle libbant jogvéd?k segítségét.** Akikkel egyébként sokkal nehezebb volt együttm?ködni, mint az önkényesekkel (akik egyébként magukat némi bájjal „önkéntes” lakásfoglalónak hívták). A libbantak ugyanis mindig mindent megtettek nekik, volt olyan család akik két színes tévét is összesírtak ~~magának~~ maguknak, igaz a forgatómotoros parabolát már maguk vették hozzá. Ez 1996-ban volt, mi akkor otthon szobaantennával nyomtuk, mert parabolára nem tellett volna.

Persze kellett is a tévé, mert dolgozni egyiket sem láttam (illetve napközben is mindig otthon voltak, illetve munkaid?ben voltak otthon, stb.) **Az, hogy „önkéntesék” esetleg valamit maguk is tehetnének azért, hogy javuljon a helyzetük, az a libbant segít?knél fel sem merült,** viszont a szakmához ért? és tényleg valami értelmes változásra hajtó valódi szociális munkások munkáját bármikor tönkre tudták tenni.

Ki a szegény? Az aki dolgozik, hogy meg tudjon élni. Akinek nem kell dolgoznia, hogy meg tudjon élni, az tán csak nem szegény.

Az, hogy meg tud-e élni valaki, legalább alapszinten, az egyébként dönt?en függ a lakhelyét?l, attól van-e lakása, hányad magával él együtt, milyen jövedelme van, de legalább ugyanennyire attól, hogy milyen életstratégiával él. Milyen az életmódja, életvitele, milyen kulturális kontextusokban határozza meg a mindennapjait. Mindegyik tényez? (egyedi jellegzetessége) képes szegénnyé, vagy tisztes módon megél?vé tenni valakit ugyanolyan jövedelmi viszonyok között.

Az alapjövedelem gondolatának már a felvetése is gigantikus társadalmi hazugság. Hogy az „örök élet, ingyen sör, biztos szex” (baloldali kampánystílusban) biztosítható mindenkinek a jelenlegi poszt mortem (nem elírás) társadalomban. Pedig nem.

Nem vagyunk egyenl?k, többek között azért nem mert teljesen különböz? életformákban létezünk és azok költsége teljesen különböz?. Nemcsak objektíve, hanem azért is, mert az ár, adó és támogatási arányok teljesen torzak.

Ahogy az egyes emberek létének társadalmi költségei, hasznai és kárai is teljesen különböz?ek. **A különböz? környezetekben, pénzben kifejezve nem összemérhet? az „életben maradás költsége”,** miközben az egyének ugyanakkora er?feszítést tesznek saját maguk, vagy éppen ugyanúgy nem csinálnak semmit. Vagy a harmadik legfájdalmasabb esetben hasonló kárt okoznak az épített, természeti és emberi környezetüknek.

Az alapjövedelem csak a jogok, az alapvet? emberi jogok fel?l közelíti meg a valóságot.

A jogok költségeire, illetve a jogok érvényesülésének következményeib?l ered? költségekre teljesen érzéketlen ez a nézetrendszer. **Az alapjövedelem is rettent?en igazságtalan, csak mások számára az,** de miután azok nem szegények ez az igazságtalanság alacsonyabb rend?.

Az „emberijogizmus” legnagyobb hibája az, hogy **elemi szinten képtelen észrevenni azok jogait, érdekeit, értékeit, akik a normakövet? viselkedésükkel, illetve munkájukkal megalapozzák azt a társadalmat amelyben egyáltalán felmerülhetnek a liberalizmus vágyálmai.** És képtelen észrevenni, hogy az általa kifejtett nyomás következtében egyre többek számára ”éri meg” a jóléti rendszer nyomorgatott befizet?jéb?l annak haszonélvez?jévé és áldozatává válni.

Legalábbis rövid távon…

Hosszabb távon meg nem gondolkozunk…

www.tutblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló